

**Psykisk syge tages som gidsler
Frederiksborg Amts Avis 28. jun. side 10 333 ord Forfatter:
Torben Kjær, Hillerød, medlem af Hovedstadens Regionsråd og
Danske Regioners Sundhedsudvalg (EL)**

Psykiaatri

Borgmestrene i Halsnæs, Gribskov og Helsingør fra regeringspartierne V og K hænger på baggrund af en tragisk hændelse i Halsnæs regionen ud for at udskrive psykisk syge alt for hurtigt. Jeg er helt enig i, at borgere med psykisk sygdom for ofte udskrives for hurtigt. Men når de skoser regionen for ikke at gøre noget under økonomiforhandlingerne for at kunne løse opgaverne og undgå nedlæggelse af sengepladser, bliver kritikken en plat udnyttelse af et ungt menneskes ulykkelige situation.

Skal jeg give igen med samme mønt, bad kommunerne to gange socialministeren om lov til at skære ned på handicapområdet, der også gælder psykisk sygdom. Personligt kender jeg en ung borger med psykisk sygdom og type 1 diabetes, som har været i det kommunale system i en nordsjællandsk kommune i 10 år uden uddannelse eller job. Endelig fandt vedkommende selv en praktikplads, som krævede godkendelse fra kommunen. Den simple indsats var man ikke i stand til at løfte, og virksomheden måtte finde en anden praktikant. Borgere med psykisk sygdom har også måttet løsrive sig fra kommunen og afstå fra indkomst for at bruge sine ressourcer på at komme helt op igen, da kommunens evindelige krav ved det mindste overskud blot fik borgeren ned med nakken igen. Undskyld mig, det er ikke imponerende!

Så kære borgmestre, jeres kritik af sundhedsvæsenets utilstrækkelighed på psykiatriområdet er der grund til at støtte. Men det ville klæde jer at forholde sig til hele virkeligheden og samarbejde med regionen om at få regering og folketing til at tage situationen alvorligt i stedet for at slå plat på en ulykkelig hændelse.

Jeres svar kan allerede høres, at regeringen gav 2 mia. kr. over fire år til området. Men når samme regering kræver endnu større generelle besparelser, bliver det et plaster på såret, eller andre områder skulle have lagt endnu hårdere for, end de måtte i forvejen. Ingen niveauer kan fralægge sig et medansvar for, at vi ikke hjælper borgere med psykisk sygdom godt nok, og det må vi løse i fællesskab.